

Speech Gert-Jan Segers:

"[Dit](#) is het filmpje dat pas is getoond bij onze fractievergadering. Cornel Vader van het Leger des Heils was onze gast en hij liet ons dit zien. Dromen van mensen die het verleerd waren om te dromen. En die weer leerden om hoop te hebben. De droom om een eigen fotostudio te beginnen. Om weer contact te krijgen met je kinderen. En één van de vrouwen wilde als kapster van mannen aan de slag. Aan mij zal ze niet veel werk hebben, maar prachtig om die dromen te zien.

Een droom raakte mij in het bijzonder. Dat was die droom van die Engelssprekende man aan het eind. Hij zei: 'hopefully someone I am deeply in love with will always remember me.'

Het leven kan ingewikkeld zijn, politiek kan een complexe toestand zijn, maar deze man brengt alles weer tot eenvoudige proporties terug. 'Hopelijk is er iemand van wie ik kan houden en die van mij houdt en die me straks herinnert..'

Ons diepste verlangen kan nooit bevredigd worden door wetten en beleid, door extra geld of een extra vakantie. Onze diepste verlangen is om gekend te zijn, om in de ogen gekeken te worden, een naam te krijgen. Dat is hoe God ons heeft gemaakt, dat is wie we zijn.

Cornel Vader gaf ons allemaal een kaartje, ik heb het in mijn zak. Er staat op:

*Voor mensen die naamloos,
Kwetsbaar en weerloos,
Door het leven gaan
Ontwaakt hier nieuw leven,
Wordt kracht gegeven
Wij krijgen een naam.*

Het is een gedicht van een cliënt van het Leger des Heils. En het laat zien hoe het Leger des Heils een plaats is waar mensen die klappen hebben opgelopen weer een naam krijgen. Een plaats waar ze weer hoop krijgen.

In de samenleving zijn veel van dit soort plekken van hoop.

Ik ontmoette pas zo'n 250 leerkrachten uit het evangelisch onderwijs, waar ik zoveel hart en ziel zag, ook voor kinderen met wie het wat ingewikkelder werken is. Een plaats van hoop. Daar word je blij van!

Vorige maand hadden we 25 voorgangers en kerkleiders te gast. Een van hen was de Hersteld Hervormde dominee Joppe. Hij vertelde hoe zijn kerk haar deuren had geopend voor vluchtelingen. Hoe gemeenteleden hun hart voor hen hadden geopend. Het verraste mij hoe blij zij daar van zijn geworden. Een plaats van hoop.

Een vrijgemaakte kerk die middenin in Vathorst in Amersfoort onder één dak is gaan zitten met zorgorganisaties. Een kerk waar ook ruimte is voor mensen in een rolstoel of een bed. Een plaats van hoop.

Het project van Compassion in Kenia, dat ik een paar weken geleden heb bezocht. In de sloppenwijk van Nairobi, waar Francis een opleiding kon volgen en nu zelf kinderen in zijn wijk hetzelfde probeert te geven.

Plaatsen van hoop, in een wereld waar ook veel wanhoop is. Plaatsen van hoop die ons laten zien: het hoeft niet te blijven zoals het nu is.

En dat hebben we nodig. Want er leven veel mensen met wanhoop. De sloppenwijk in Kenia waar Francis aan de slag gaat, is ook de wijk waar een vader ons zijn dochtertje te koop aanbood... Je hart breekt..

Veel kerken hebben dan wel hun deuren voor vluchtelingen geopend en hen de hand gereikt, maar er zijn bij inspraakavonden ook vuisten gebald.

In Vathorst staat een geweldige zorg-kerk, maar het is ook de wijk waar de scheidingspercentages ongekend hoog zijn. Een van onze raadsleden daar, Ron van der Spoel heeft er indringend aandacht voor gevraagd. Ron, laat dit niet los!

Het zijn ook deze wijken waar huizen onder water staan, waar achter mooie voordeuren mensen in eenzaamheid kunnen leven en waar hun schulden oplopen.

En het ergste is dat de overheid soms eerder tegenover ze staat dan dat ze hen helpt. Het is het leenstelsel, dat met behulp van D66 en GroenLinks tot stand kwam, dat studenten met schulden opzadelt waar ze nog decennia lang onder gebukt zullen gaan. Deze week kwamen de eerste cijfers binnen over de gevolgen van dit schuldenstelsel. Juist van de kinderen van ouders met een lager inkomen en juist bij de groep studenten met een lichamelijke beperking is 15% tot 20% minder gaan studeren. Juist ouders en studenten die op ons zouden moeten kunnen rekenen, worden nu in de steek gelaten. Dat is een schande, een grote schande!

Deze voorbeelden vertellen een groter verhaal. Een verhaal van een samenleving waarin we bij elkaar vandaan drijven.

Wat we nu meemaken, wat we onder onze ogen zien gebeuren, is een samenleving waarin de kloof tussen de een en de ander steeds groter wordt.

Rijk en arm

gezond en ziek

oud en jong

nieuwkomer en autochtoon

gelovig en seculier

Witte boorden en mensen met de voeten in de klei

We kennen elkaar steeds minder, we verliezen elkaar steeds meer uit het oog. We verliezen de kunst van het samenleven. We verliezen het vermogen om elkaar vast te houden, voor elkaar te zorgen, rekening met elkaar te houden.

Er gaan steeds meer mensen met hun rug naar de samenleving staan.

In het meest extreme geval zijn dat Syriëgangers. Mensen die hier in vrede en vrijheid zijn opgegroeid. Maar die nu uit zijn op de vernietiging van onze vrede en vrijheid. We zullen alles moeten doen wat we kunnen om hen te weerstaan. We zullen alles moeten doen wat we kunnen om hen op andere gedachten te brengen.

In een ander geval zijn het witte boorden die alles doen wat ze kunnen om maar geen belasting te betalen in het land waarin ze groot konden worden. En dat zijn onze Panamagangers! We zullen alles moeten doen wat we kunnen om hen een andere belastingmoraal bij te brengen. Er zijn deradicaliseringsprogramma's voor Syriëgangers, misschien dat we ook zoiets kunnen ontwikkelen voor Panamagangers...

Soms zijn het ook gewone mensen als u en ik, die met hun rug naar de samenleving zijn gaan staan. Dat was ook het signaal dat ik hoorde in de nee-stem bij het Oekraïne-referendum. Het is een nee tegen het gebrek aan zeggenschap over belangrijke beslissingen. Een nee tegen een overheid die meer van regels houdt dan van mensen. Die soms beter voor zichzelf zorgt dan voor de burgers. En daar zijn mensen boos over.

Zo dreigen we bij elkaar vandaan te drijven... Zo staat onze manier van samenleven op het spel.

Daarom maak ik mij boos over politici die het alleen maar erger maken.

Zoals de PVV die tegenstellingen aanwakkert of geen interesse in samenwerking met anderen heeft.

We hebben de verdeeldheid gezien met het referendum. Laten we vaststellen dat het middel van een raadgevend referendum ons niet verder helpt.. Een referendum met een lage drempel, over elk denkbaar onderwerp en met een uitkomst waar nooit helemaal recht aan kan worden gedaan, het is een recept voor democratische teleurstelling. Een recept voor nog meer cynisme en nog meer politieke verlamming.

Wat we nodig hebben is een echte noodrem. Een correctief, bindend referendum, met hoge drempels. Een referendum dat niet gegijzeld kan worden door cynici. Een referendum waarin ons ja ja is, en ons nee nee. Dat zou ons helpen. Laten we dat als politiek regelen en het raadgevend referendum zo snel mogelijk van tafel halen. Terug naar Cornel Vader. Want met zijn filmpje moedigt hij ook ons aan om te dromen. Niet dagdromen. Maar hij moedigt aan om te leven met de hoop van een christen. Het is de droom van psalm 72, recht voor zwakken, redding aan armen, bergen vol vrede, heuvels vol recht, vrijheid voor verdrukten en eer voor God.

Die hoop mag geen vrome dagdroom blijven. Daarom moeten we aan de slag. Voor de draad met onze vijf broden en twee vissen. Dan zullen we doen wat we kunnen. Gaan we werk maken van christelijk-sociale politiek die mensen recht doet. Mensen hoop biedt.

En dan gaan we in de komende periode ons sterk maken voor drie zaken:

- Knokken voor de toekomst van onze kinderen
- Zorgen dat iedereen kan meedoen, dat we mensen niet in de steek laten,
- Onze vrijheid verdedigen, de vrijheid om te geloven, de vrijheid om je geloof handen en voeten te geven, de vrijheid van onderwijs, vrijheid van meningsuiting.

-Knokken voor de toekomst van onze kinderen-

Er komt een dag dat mijn dochters naar me toe zullen komen en me zullen vragen: pap, wat heb jij toen precies gedaan? Wat deed jij in 2016 voor mijn toekomst?

Ik zal ze straks alleen recht in de ogen kunnen kijken, als ik nu het goede doe.

Dan investeren we in onderwijs. En dan niet alleen in excellentie, zoals stass Dekker lijkt te willen. Die lijkt alleen maar oog te hebben voor toptalent. Wij willen alle talenten de ruimte geven.

Met Eppo hebben we, na Arie, opnieuw een echte onderwijsman in onze fractie. Eppo maakt zich bijvoorbeeld sterk voor MBO'ers, VMBO'ers, praktijkscholen. Voor jongeren met gouden handen, zoals hij dat zegt. Hij wil meer kerels voor de klas. Zodat het onderwijs weer even divers wordt als de samenleving waar het onderwijs op voorbereidt. Eppo, ga zo door!

We maken ons sterk voor toegankelijk Hoger Onderwijs. Juist nu met het leenstelsel de drempels alleen maar hoger zijn geworden. Schulden lopen op, jongeren haken af en daarom komen we met het voorstel om studenten de gelegenheid te geven om hun studieschuld weg te werken. Ze kunnen die verminderen door vrijwilligerswerk te doen in de samenleving. Hulp aan ouderen. Taalles aan vluchtelingen. Actief worden als schuldhulpmaatje. Schulden worden zo minder en de samenleving wordt er beter van. Dat is het voorstel waar we aan gaan werken met maatschappelijke bondgenoten. Maar juist ook de politici die het schuldenstelsel hebben ingevoerd nodig ik uit. Jesse, van harte met je lijsttrekkerschap, maar ook een vraag: doen jullie mee om die tweedeling in het onderwijs tegen te gaan?

Als ik mijn dochters straks recht in de ogen wil kunnen kijken, dan zullen we ook als rentmeesters moeten omgaan met de aarde waarop we leven en met de lucht die we inademen.

Het kabinet Rutte is dubbelhartig als het gaat om duurzaamheid. Wil de PvdA gas geven, remt de VVD af. En als de PvdA wil afremmen, scheurt de VVD er met 130 km/h vandoor. Als het om duurzame energie gaat, staat dit kabinet te vaak met een kapotte versnellingsbak langs de kant van de weg. PvdA en VVD zijn hopeloos verdeeld.

Gisteren werd in New York het Klimaatakkoord ondertekend. Een mooi moment, maar het was ook de week dat er een mega kolencentrale op de Tweede Maasvlakte werd geopend. Het moet én kan echt zoveel beter. Als

Denemarken regelmatig op 100% groene energie draait, dan kan Nederland dat ook. Het is een kwestie van politieke wil. En Carla, jij laat namens ons zien hoe je dat doet!

We moeten ook af van onze verslaving aan het Groningse gas. Want het is vanwege die verslaving dat Groningen iedere keer beeft. Groningen betaalt de prijs van onze verslaving aan gas en dat moet stoppen. Daarom zet de ChristenUnie in op het sluiten van kolencentrales, op het principe dat de vervuiler betaalt, op nieuwe techniek, op innovatie die ons verder helpt in het zorgvuldig omgaan met de schepping.

De ChristenUnie neemt er alvast een voorschot op en organiseert volgende maand GroenGelovig. Een event waarbij kerken en christelijke maatschappelijke organisaties op initiatief van Carla bij elkaar komen. Om af te spreken hoe we als christenen nog beter kunnen zorgen voor onze schepping.

Als we werk willen maken van de toekomst van onze kinderen, dan moeten we zorgen dat jongeren een woning kunnen vinden. We hebben pas gevierd dat de initiatiefwet van Carola, en eigenlijk ook van Perspectief, is aangenomen. Het is een wet die jongeren met tijdelijk contracten weer een echte kans geeft op de huurmarkt. Gefeliciteerd met dat prachtige resultaat, Carola! Echt klasse!

En in ons komende programma zullen we vol inzetten op een arbeidsmarkt die werkt. Die jongeren niet laat hopen van baantje naar baantje. Die inzet op eerlijk werk voor een eerlijk loon.

We zullen inzetten op nieuwe solidariteit, die oud en jong weer verbindt. Die jongeren kansen geeft en mensen van boven de zestig niet afschrijft.

We zullen inzetten op een eerlijke, rechtvaardige economie. Geen Panama-economie, die alleen maar goed is een paar witte boorden. Maar een Jozef-economie, die in dienst staat van alle mensen, de hele samenleving, de schepping.

En wat zijn er veel ondernemers die hierin het goede voorbeeld geven. We kennen ze van ons ondernemersnetwerk, onze werkbezoeken. Werkgevers die zorgen voor banen waarin talent de ruimte krijgt. Werkgevers die graag bereid zijn mensen met een beperking in dienst te nemen, zoals we vanmorgen op De Bank hebben kunnen zien (recycling-ondernemer Jan van Werven), als ze maar de ruimte krijgen.

Wij van de ChristenUnie zijn hun ambassadeur!

-Iedereen is waardevol, zorgen dat iedereen mee kan doen -

Een belangrijke opdracht is voor christenen in de politiek: opkomen voor mensen die vergeten dreigen te worden. We leven in een samenleving waarin dat niet vanzelfsprekend is. Voor mensen die een arbeidshandicap hebben, voor vluchtelingen, voor kinderen met Down. Onze samenleving lijkt wel steeds minder ruimte te bieden aan mensen die anders zijn, die soms onze hulp nodig hebben.

Wat is het ongelooflijk dapper en belangrijk dat Carla opkomt voor het recht van leven voor mensen met het Down-syndroom. Mensen met Down zijn geen mensen die er eigenlijk niet hadden hoeven zijn, het zijn mensen van vlees en bloed, die er helemaal bij horen. We hebben dat ook met hen gevierd, door een prachtig Down-Doet Mee diner te organiseren op Wereld Down dag. Dat was echt een feest van hoop! En we blijven hiermee doorgaan, daar mag u op rekenen.

Als we er voor strijden dat iedereen waardevol is in onze samenleving dan ook de mensen die klem zitten in de schulden. Daarom knokt Carola tegen schulden. Dat doet ze persoonlijk als een schuldhulpmaatje, maar ook politiek. In dit verkeerde lijstje staan we wel bovenaan in Europa. De private schulden zijn als een molensteen om de nek van gezinnen, van studenten, van ondernemers.

Carola zet zich al jaren in voor deze groep mensen. Dankzij de ChristenUnie is er ondersteuning voor schuldhelpmaatjes. En we blijven aandringen op beter beleid rond schulden. Het kabinet moet echt beter zijn best gaan doen. En als stass Klijsma niets doet, dan doen we het zelf. Carola heeft vorige week nog een initiatiefwet ingediend om er voor te zorgen dat mensen die werken aan het aflossen van hun schulden daar de ruimte voor krijgen en geen last krijgen van nieuwe schuldeisers. Het kabinet liet het liggen, maar de ChristenUnie pakt nu door.

En als iemand zich inzet voor mensen die vergeten dreigen te worden, dan is het Joel. Dit jaar tien jaar in de Kamer en nog steeds onvermoeibaar in zijn strijd voor mensenrechten, voor hoop voor vervolgd christenen en andere minderheden die vervolgd worden, voor een menswaardige behandeling van vluchtelingen. Joel, namens velen, bedankt en ga ermee door!

Als we er voor strijden dat iedereen meetelt, dan moeten we ook zorgen dat gemeenten die vluchtelingen op hebben genomen daar financieel niet op toeleggen. Er moet meer geld komen voor gemeenten om vluchtelingen als ze eenmaal een status hebben ook te laten integreren en mee te laten doen met onze samenleving. Als bondgenoot naast alle vrijwilligers die klaar staan voor vluchtelingen. Mijn boodschap aan het kabinet: stel de samenleving ook in staat om dienstbaar te zijn en kom over de brug.

Joel maakt ook steeds werk van onze vriendschap met Israël. Het land dat zeker nu in het huidige Midden Oosten een oase van rust is.

Vorige week waarschuwde D66 Israël voor de laatste keer. Zo hard als D66 streed voor het associatieverdrag met Oekraïne, zo snel staat de partij nu klaar met het dreigement om het verdrag met Israël op te zeggen. Maar laat klip en klaar duidelijk zijn dat, in goede en kwade dagen, wij staan pal voor onze vriendschap met Israël, voor onze onverbreekelijke band met het Joodse volk.

Bij onze strijd voor waardevol leven, voor mensen die vergeten dreigen te worden, denk ik ook aan onze strijd tegen gedwongen prostitutie en mensenhandel. Dan staan we schouder aan schouder met Frits Rouvoet. Met Gert Hutten van het Scharlaken Koord. Met Toos Heemskerk. Mensen die prostituees nieuwe hoop willen geven. Dan staan we schouder aan schouder met politiemensen en officieren van justitie die daders achter slot en grendel willen krijgen. Wat bijzonder dat juist deze week bekend werd dat er een meerderheid is voor het initiatief dat ik samen met PvdA en SP nam om ook klanten op hun verantwoordelijkheid te wijzen. Na drie jaar werken, lijkt het te gaan lukken. En dat is goed nieuws voor de strijd tegen moderne slavernij!

-Verdedigen van vrijheid-

We willen de vrijheden van onze samenleving verdedigen. De hunkering naar vrede uit psalm 72, waar ik eerder over sprak, wordt sterker als ik naar onze huidige wereld kijk.

Europa is de afgelopen periode opgeschrikt door verschrikkelijke aanslagen in Parijs en Brussel. Als we onze vrijheid willen verdedigen, dan moeten we opstaan tegen radicalisering. Onze diensten de ruimte geven om aanslagen te voorkomen. Onze krijgsmacht in staat stellen het kwaad van ISIS ter plekke tegen te houden. Dan moeten we moslims steunen die opstaan voor vrijheid in hun eigen gemeenschap. Wijkagenten, die in de haarvaten van de wijk hun belangrijke werk doen. Dat vraagt om respect voor wat deze mannen en vrouwen doen. Niet alleen met woorden, ook met daden. En daarom wil de ChristenUnie er meer geld bij voor de politie, onze helden in de frontlinie!

Als het gaat om onze godsdienstvrijheid en vrijheid van onderwijs, heb ik een paar stevige noten gekraakt en gezegd dat vrijheid bij liberalen niet in veilige handen lijkt. Maar als we ons zorgen maken over groeiende tegenstellingen en verdere polarisatie, dan moeten nu wij ook doen wat we kunnen om het gesprek met VVD en D66 te zoeken. Het heeft al geleid tot een goed debat met Halbe Zijlstra. Ik zou ook graag het debat met Alexander Pechtold aangaan. Of misschien moet het maar een gesprek worden, in plaats van een debat. Alexander, waarom steken jullie zoveel energie in jullie seculiere beeldenstorm? Laten we daarover het gesprek aangaan. Ik zie uit naar een goede kop koffie, een goed gesprek en vooral naar nieuwe prioriteiten van D66...

Beste mensen, ik rond af.

Zo knokken we voor de toekomst van onze kinderen
Zorgen dat we dat iedereen kan meedoen
En verdedigen we onze vrijheid.

Zo staan wij voor een politiek van hoop.
Een hoop die ons vertelt dat het niet hoeft te blijven zoals het nu is.

En ik weet: verandering is moeilijk en vergt dat we hard werken. In de gemeenteraad,
in de provincie, in waterschappen, in Brussel, in Den Haag. Maar ik put hoop uit wat Franciscus bad.

“Geef ons genoeg dwaasheid om te geloven dat we een verschil kunnen maken in de wereld, zodat wij kunnen
doen waarvan anderen zeggen dat het niet gedaan kan worden.” Een politiek van hoopvol realisme: het hoeft
niet zo te blijven zoals het nu is.

Voor u staat een nieuwe lijsttrekker, een hoopvolle realist. Dank voor uw vertrouwen, dank voor uw steun, dank
voor uw gebed.

Ik ben hoopvol genoeg om te denken dat we een goede uitslag kunnen maken. En ik ben dwaas genoeg om te
geloven dat we de komende periode en na die verkiezingen van volgend jaar het verschil kunnen maken.

Dienstbaar aan mensen, dienstbaar aan God."